

Agerschou (SF):

På en eller anden måde fik jeg den opfattelse, at hr. Ole Vig Jensen stod og glædede sig over, at der ikke var stillet ændringsforslag, der grundlæggende forandrede lovforlaget.

Nej, hr. Ole Vig Jensen, hvorfor skulle vi spille tiden med det? Vi ved jo, at dette lovforslag er et led i en aftale mellem det radikale venstre og regeringen, og ikke et nok så godt argument kan flytte det radikale venstre så meget som en tomme, og da slet ikke regeringen. Og vi har det synspunkt, at vi vil arbejde med ting, hvor der kan ske en eller anden form for forandring.

Vi ved, at det radikale venstre ikke vil rokke sig, og hvis hr. Ole Vig Jensen har fulgt udvalgsarbejdet, vil han have lagt mærke til, at vi så småt også er begyndt at holde op med at stille så mange spørgsmål om disse lovforslag, som vi har gjort tidligere. Det hænger sammen med, at det radikale venstre er bedøvende ligeglad med, hvilke svar der kommer på spørgsmålene. Det hænger også sammen med, at svarene på spørgsmålene bliver ringere og ringere, så de ikke er nogen nytte til.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Ole Vig Jensen, at det er rigtigt, at Københavns kommune har peget på, at en del af dens problemer skyldes den struktur, man har i hovedstadsområdet, hvor man ikke fik en kommunalreform, det er sandt. Men jeg kan ikke se, at det kan retfærdiggøre, at alle kommuner i hovedstadsområdet og alle kommuner i hele landet kommer til at betale det tilskud, som Københavns kommune skal have, ud af deres kommunekasse, ud af deres kommuneskat, for det er det, de rent faktisk kommer til.

Hvad enten en kommune har ført en politik, der har aflastet Københavns kommune, fordi den har løst sine problemer derhjemme og måske endda løser nogle af de problemer, der ellers ville være flyttet til København, hvad enten det er en kommune i det vestjyske eller det nordjyske eller i Storstrøms amt, der fører en god socialpolitik og så vidt muligt løser sine problemer hjemme, eller den ikke gør det, skal den betale til Københavns kommune. Det har Københavns kommune

ikke bedt om, det har den ikke argumenteret for.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Vi skylder vist at sige, at selv om man havde finansieret hjælpen til Københavns kommune over det, som nogle siger er et rent statstilskud, så skulle disse penge jo også have været finansieret på en eller anden facon.

Må jeg sige om Københavnsdiskussionen, at når vi beder andre kommuner om at være med til at hjælpe Københavns kommune i en overgangsperiode, så er det naturligvis ud fra den tankegang, at København, sådan som det også mange gange i debatten har været fremført netop som argument for, at København skulle hjælpes, var landets hovedstad, og at vi derfor havde en forpligtelse til at hjælpe. Når vi derfor beder landets kommuner være med, er det naturligvis ud fra denne betragtning. Når vi særlig beder hovedstadsområdets kommuner være med, er det naturligvis, fordi disse kommuners borgere er dem, som oftest vil have glæde af, at København er hovedstad og ligger lige uden for deres dør. Det er filosofien bag det.

Så spørger hr. Henning Rasmussen: hvordan kan det så være, at vi skal holde øje med Københavns kommune, at vi skal stille betingelser til Københavns kommune? Det finder jeg faktisk er et mærkværdigt spørgsmål, for naturligvis skal vi stille krav til Københavns kommune, på samme måde som vi stiller krav til andre kommuner og til os selv. Men derudover skal vi da stille krav til Københavns kommune i denne situation. Netop fordi vi beder andre kommuner være med til at finansiere en hjælp, har vi også en forpligtelse til at fortælle disse kommuner, at denne hjælp ikke er ydet omsonst, men vil blive brugt netop i den retning, som vi ønsker, altså at Københavns kommune kommer økonomisk på fode igen.

Endvidere var hr. Henning Rasmussen inde på, ikke så meget beskæringen af bloktilskuddene, forstod jeg – og det er jeg da glad for, for grunden til, at vi står i den situation, at vi bliver nødt til at beskære bloktilskuddene, er jo ganske simpelt, at vi har den økonomiske situation, som ikke er regeringens lagkage, men som vi har arvet fra andre, så derfor er det en bunden opgave, vi